

Ekstensywna akwakultura w wodach słodkich

Stawy hodowlane utrzymywane są w taki sposób, aby wspierać rozwój zwierząt wodnych, osiągając większą wydajność niż w ekosystemie naturalnym. Zagęszczenie jest słabe, a żywienie ryb naturalne. Niekórzy producenci uzupełniają pasze. Stawy odgrywają ważną i korzystną rolę w krajobrazie, gospodarce wodnej i bioróżnorodności.

Przykłady – Karp, produkcja wielokierunkowa z innymi gatunkami (sieja, sandacz pospolity, szczupak, sumik karłowaty itp.).

Akwakultura gatunków morskich w zakładach na lądzie

Hodowla ryb morskich (w szczególności płastugokształtnych) może odbywać się także na lądzie w sztucznych zbiornikach zasilanych wodą morską. Ponowny obieg wody, dający zamknięte i kontrolowane środowisko, jest konieczny do optymalizacji produkcji w wylęgarniach i miejscach dojrzewania gatunków morskich.

Przykłady – Skarp, sola, sola senegalska, labraks, dorada królewska.

Ekstensywna akwakultura w wodach słonawych

Zwierzęta (często przenoszone prądami morskimi) są utrzymywane w przygotowanych do tego celu lagunach (np. włoska vallicultura, hiszpańskie esteros). Wprowadzanie narybku z wylęgarni oraz uzupełnianie paszą wzmacniają półekstensywny charakter takiej hodowli. Taka forma akwakultury spełnia ważne zadanie w zachowaniu naturalnego dziedzictwa przybrzeżnego.

Przykłady – Labraks, węgorz europejski, sola zwyczajna, sola senegalska, dorada, mugilowate, jesiotrowate, krewetki i małże.

Intensywna hodowla ryb w wodach słodkich

W hodowlach intensywnych ryby są hodowane w zbiornikach wodnych aż do osiągnięcia rozmiaru odpowiedniego do sprzedaży. Stosowane są dwa systemy: ciągłego przepływu (stawy zasilane są wodę przechwytywaną w górze rzeki i odprowadzaną z powrotem w jej dolnym biegu) oraz recyrkulacji wody (woda pozostaje w zamkniętym obiegu i jest oczyszczana, by móc ponownie trafić do zbiorników w ramach recyrkulacji). Systemy recyrkulacji są bardziej kosztowne (z powodu energii), ale pozwalają na lepsze kontrolowanie warunków hodowli (temperatura, natlenienie) oraz jakości wody.

Przykłady – Pstrąg tęczowy, węgorz europejski, sumik karłowaty, jesiotrowate, tilapie itp.

Marikultura w klatkach

Ryby trzymane są w niewoli w klatkach zakotwiczo-nych na dnie i podtrzymywane przy powierzchni przez pływającą ramę z plastiku. Taki rodzaj hodowli sprawdza się zwłaszcza w strefach osłoniętych blisko wybrzeża, ale bardziej zaawansowane techniki (klatki zanurzalne, monitoring, automatyzacja tuczenia itp.) umożliwiają przesuwanie się w głąb morza.

Przykłady – Łosoś atlantycki, labraks, dorada królewska, kulbak pospolity itp.

Konchikultura

Konchikultura polega na hodowli osobników urodzonych w przyrodzie lub w wylęgarniach, odżywiających się substancjami oferowanymi przez środowisko (zwierzęta filtrujące). Hodowla ostryg (ostreikultura) oraz omułków (mitilikultura) stanowi 90% produkcji europejskiej. Stosuje się bardzo duże zróżnicowanie technik: na płaskim podłożu, na stołach, na palikach, na sznurach itd.

Przykłady – Ostrygi (ostreikultura), omułki (mitilikultura), małż dywanowy, uchowce.